

9.1.4

(בפני רבו מעיקרא) → 8a (אמר רבי אבהו) 6b

1	כי כֹּאשֶׁר ירד הגשם והשֶׁלֶג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוח את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: ישעיהו נה, י
2	מה אֶעֱשֶׂה לך אֶפְרַיִם מה אֶעֱשֶׂה לך יהודה וחסדקם פָּעֲנוּ בָקָר וְכִטְל מִשְׁכִּיִם הַלֵּךְ: הושע ג, ד
3	וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטיר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש: עמוס ד, ז
4	יערו פמטור לקחי תזל פטל אמרתי פשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב: דברים לב, ב
5	כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: משלי ד, ב
6	עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: משלי ג, יח
7	רפאות תהי לשרד ושקוי לעצמותיך: משלי ג, ח
8	כי מצאי מצא חיים ופק רצון מה: משלי ח, לה
9	והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע ויערפו שם את העגלה בנחל: דברים כא, ד
10	כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לגדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור: דברים כ, ט
11	ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: משלי כו, יז
12	הלוא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפצץ סלע: ירמיהו כג, כט
13	חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: ירמיהו ג, לו
14	ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: במדבר יב, יא
15	נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה: ישעיהו יט, יג
16	לקראת צמא התיו מים ישיבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד: ישעיהו כא, יד
17	הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואללו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: ישעיהו נה, א
18	יפוצו מעינותיך הוצפה ברחבות פלגי מים: יהוה לך לבדוד ואין לזרים אתך: משלי ה, טז-יז
19	הרעיפו שמים מפעל ושחקים זלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע ויצדקה תצמיח יחד אני ה' בראתי: ישעיהו מה, ח
20	רציית ה' ארצה שבת שביית יעקב: תהלים פה, ב
21	ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: מלכים א ח, לד
22	ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו: איוב כד, יט
23	ותרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את בולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר ה' נתן לכם: דברים יא, יז
24	רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: משלי כה, כג
25	וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הפלים: ירמיהו ג, ג
26	העז איש רשע בפניו וישר הוא ובין דרכו: משלי כא, כט
27	מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: קהלת ח, א
28	בעצלותים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: קהלת י, יח
29	ואם מך הוא מערפך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן: ויקרא כו, ח
30	המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: תהלים קד, ג
31	ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם: איוב לו, כא
32	כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: משלי ו, כג
33	על כפיים פסה אור ויצו עליה במפגיע: איוב לו, לב
34	ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם: יונה ג, ח
35	אף ברי יטריח עב פיעץ ענן אורו: איוב לו, יא
36	ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך: ירמיהו ז, טז
37	אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחלים יגבר ויתרון הכשיר חכמה: קהלת י, י

I. Statements of ר' אבהו regarding the rain

- a. *Meaning of דביעה*: rain has spousal relationship with earth as per v1
 1. 1st דביעה: soaks 1 טפח of the earth; 2nd create enough mud to seal a barrel
 - a. ועצר וק"ש (when we say ועצר) isn't considered rain which falls before חסדא
 - i. אביי: only evening שמע, morning clouds (if light) are nothing as per v2
 - b. *Opposing sentiments*: about rain in טבת; good if 1st rain, bad if continued (flooding)
 - i. חסדא: rain falling selectively does not constitute ועצר, unless excessive per v3
 2. *Thanksgiving for rain*: when water on ground jumps up to "greet" rain
 - a. ברכה: מודים אנחנו לך; various concluding formulae suggested
 - i. *Related אגדות*: about greatness of rainfall (::תחיית המתים or תורה as per vv. 4-5)
 - a. *Related אגדות*: about תלמידי חכמים (vv. 6-18), including value of studying with others and learning from students (מתלמידי יותר מכולם) and need for humility to master תורה
 - b. *Related אגדות*: about association between rainfall and creation (v19)
 - i. Association between rainfall and forgiveness; related observations about sins which cause drought